

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2001

Núm. 27

**Presidència
de l'Honorable Sr. Santiago Ferrer i Costa.**

Sessió celebrada dia 15 de febrer del 2001

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 4492/00, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a ampliació de la programació en llengua catalana en les emissions del segon canal de RTVE i restabliment de les emissions en català de Ràdio 4 RNE.

390

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes, senyores i senyors diputats. Començam la sessió de la comissió del dia d'avui i, en primer lloc, els deman si es produeixen substitucions.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Francesc Fiol substitueix Ana Castillo.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fiol.

EL SR. RAMON I JUAN:

Miquel Ramon substitueix Josep Portella.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Antoni Alorda substitueix Cecili Buele.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda.

I.1) Proposició no de llei RGE núm. 4492/00, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a ampliació de la programació en llengua catalana en les emissions del segon canal de RTVE i restabliment de les emissions en català de Ràdio 4 RNE.

Començam, idò, a debatre el punt únic de l'ordre del dia relatiu a la proposició no de llei de RGE núm. 4492/00, presentada pel Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista, relativa a l'ampliació de la programació en llengua catalana en les emissions del segon canal de Radiotelevisió Espanyola i restabliment de les emissions en català de Ràdio 4, Ràdio Nacional d'Espanya.

Per defensar la proposició no de llei té la paraula el diputat Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Confii que no importarà esforçar-s'hi massa, perquè és un debat produït i reproduït en distintes ocasions o amb distintes vessants i matisos en aquesta cambra, i que confiam que tenguem el suport de tots els grups que la componen com l'ha tengut en altres ocasions, tot i que després el que havia de prendre la decisió, estones d'un color polític, ara d'un altre, a vegades no ha estat prou receptiu a allò que aquesta cambra li ha demanat, però confiem que sí, que tots participam del fet que l'ens públic de Radiotelevisió Espanyola

ha de ser més sensible o ha de ser més adequat al que és un estat de les autonomies i a la realitat plurilingüe de l'Estat.

Jo crec que és evident que Televisió Espanyola ha contribuït en un moment determinat a la normalització tant política de la vida quotidiana com de la normalització lingüística, des d'aquell primer Informatiu Balear de novembre de l'any 1979, ara ja fa més de 20 anys, en un moment d'entusiasme col·lectiu de recuperació de les llibertats, però també de perills involucionistes i de pressions sobre quin havia de ser el paper que a llarga havia de jugar la llengua catalana, la llengua pròpia d'aquest país, fins i tot amb discussions sobre el nom de la llengua que afortunadament varen ser reconduïts i jo crec que el paper de Televisió Espanyola hi va jugar un rol en aquell moment en la seva canalització adequada.

Però molts consideraven que l'èxit d'aquest estat autonòmic i el seu anar implementant-se durant els anys 80 ens conduiria a un increment de continguts propis de les Illes Balears i a un increment de l'ús de la llengua catalana en aquests mitjans de comunicació públics. Realment en part això va anar succeint; de fet a principis dels anys 90 teníem en el segon canal de televisió una programació per a Catalunya i Balears, teníem en aquell moment una ràdio amb moltíssims de continguts propis, realitzats a les Illes Balears, íntegrament en llengua catalana -era Ràdio 4, Ràdio Nacional d'Espanya, Ràdio 4- i, per tant, tot i amb mancances pensàvem que encara hi havia una nova empenta a poder-hi fer. Per altra banda no importa fer-ne ara cap mena de seguit, però només com a recordatori de la importància que ha suposat a la normalitat en l'ús, en la situació dels mitjans de comunicació, la recepció de TV3 i després tots els canals que han vengut després, tant públics com privats, tant de Catalunya, València i, evidentment, també els de les Illes Balears.

Però malauradament dins aquest procés Televisió Espanyola, l'ens públic de Radiotelevisió Espanyola va prendre una sèrie de decisions en sentit contrari. Una va ser la desaparició d'aquella Ràdio 4 i l'altra centrar, ajustar la programació en català de Catalunya, o més aviat no de continguts propis, sinó produïda a Sant Cugat, estrictament al Principat de Catalunya mentre que General Riera només emetia a les Illes Balears. La conseqüència d'aquesta decisió va ser perdre hores d'emissió en llengua catalana. Avui la programació de Televisió Espanyola ha quedat reduïda a 20 minuts els migdies i a 20 minuts els horabaixes, de producció pròpia de les Illes Balears, que creim que no s'avé amb una televisió pública en un estat quasi federal.

A l'exposició de motius que tenim i sotmetem a la consideració d'aquesta cambra insistim en la importància -jo crec que no caldrà fer-hi massa peu fiter- dels mitjans de comunicació a l'hora de cohesionar com a país, a l'hora de centrar la reflexió i la preocupació sobre el que succeeix i també, fins i tot, l'aprofundiment democràtic que significa el seguiment, la crítica, el control i l'opinió sobre el que fan les institucions del propi país, i que evidentment també tenir sempre una orel·la oberta a tot el que passa a la resta del món. No insistirem en tot el que això suposa a un nivell de percepció de la comunitat com un ens amb personalitat pròpia, perquè

crec que és com evident que a ningú a França li importa què passa al *novio* de la filla d'alguna folklòrica, o cantant folklòrica, sigui dit amb tots els respectes, però hi ha un determinats mites que es produeixen als mitjans de comunicació i que evidentment presenten o no l'interès d'una determinada comunitat i que són al final decisius a l'hora de la percepció d'una comunitat en termes polítics, en termes de convivència, com també -com s'insisteix en l'exposició de motius- en matèria del prestigi d'una llengua.

Creim que és molt important que la llengua catalana hagi arribat als mitjans de comunicació, això sens dubte li ha donat un element de normalitat que en aquest moment no podem defugir, i que més ho ha de ser a partir d'aquest aprofundiment de l'estat autonòmic.

Mantenim aquest..., s'esmenta aquest punt 3 de l'article 20 de la Constitució, on hi ha aquesta aposta pel pluralisme de la societat i de les diferents llengües d'Espanya, com també, com per altra banda no podia ser d'altra manera, el recordatori de l'Estatut d'Autonomia i l'oficialitat de la llengua catalana que ve amb garantia i que queda garantida també a la Constitució.

Per tant, les propostes concretes estan en els punts 1 i 2, un referit bàsicament a televisió i l'altre a ràdio, en aquesta proposició no de llei. En el primer punt demanam l'augment de les hores de producció pròpia i en llengua catalana del centre territorial de Radiotelevisió Espanyola a les Illes Balears amb tractament de continguts relatius a la realitat insular. Tots som conscients que es pot ampliar aquesta programació, que són molt agraïts tots aquests elements de reportatges sobre les matèries culturals, socials, esportives, els actes d'especial rellevància, però també el seguiment de la vida quotidiana, i de la vida política, i de la vida social en general de les Illes Balears.

També demanam aquesta recepció de la programació generalista en llengua catalana produïda pel centre de Sant Cugat perquè pensam que hem d'aprofitar el fet que no tenim una comunitat d'un milió d'habitants, de parlants, sinó de 10 milions i que, per tant, tot l'esforç que es pugui fer en doblatge de pel·lícules, en doblatge de programes, amb subtítolacions, és bo participar-hi com a Balears, influir-hi amb els nostres registres lingüístics, però sobretot aprofitar-nos de l'esforç i de la inversió que han pogut fer altres. Per tant, no crec que interessant la recepció de la programació pròpiament catalana o amb vocació d'influència local sobre el Principat, però sí aquella de caràcter generalista que es genera a Sant Cugat i que només, malgrat siguin productes que molt fàcilment i que evidentment tenim vocació de consumir a les Illes Balears, hagin quedat centrats avui a Catalunya.

Per altra banda també en el punt 1.3 demanam que hi hagi tota aquesta programació en català o amb subtítols en català per a les Illes Balears a la programació que es rep a les Illes Balears, però també que l'Estat doni pas i faci gestos de cara al reconeixement del plurilingüisme a nivell de la Televisió Espanyola que es veu a tot l'Estat. Pensam que en aquest sentit emetre les versions en llengua original de les pel·lícules catalanes o que han tengut una versió original en català seria molt positiu, subtítolades en castellà, com també la presència de

més cantants, de més producció en llengua catalana en general dins l'Estat. No hi ha cap problema, hi ha evidentment programació de pel·lícules en versió original en anglès, en francès, etc., subtítolades en castellà i creim que seria molt important per a aquesta percepció, per a aquesta sensibilitat cap al plurilingüisme de l'Estat, un estat que vol bravejar de riquesa lingüística en comptes d'amagar-se'n, creim que hauria de fer un esforç per posar productes d'aquestes característiques dins la seva programació.

I per últim el punt 2 és aquest que insta el Govern de l'Estat a recuperar les emissions de Ràdio 4; evidentment no farem qüestió del nom, la qüestió sí que és una ràdio, una d'aquestes freqüències de la Ràdio Nacional que sigui íntegrament per a productes de les Illes Balears i en llengua catalana. Crec que és important que l'Estat admeti, accepti aquesta empenta com una conseqüència de l'estat actual, que no és evidentment un estat monolingüe castellà i centrat només en la realitat que pugui abastar tota la seva geografia, sinó que també té aquesta especial sensibilitat per la pluralitat lingüística i que ha de tenir productes de l'ens públic que siguin generats i consumits només a una part del seu territori.

Confiam, per tant, en el suport de tots els grups perquè aquesta reivindicació tenguim més força i més solidesa davant l'ens públic de Radiotelevisió Espanyola i passam a intentar debatre aquestes consideracions.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Toca ara defensar i fixar la posició per part dels grups. Per part del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista el Sr. Ramon té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, per anunciar que el nostre grup dona suport a totes i cada una de les propostes d'aquests diversos punts que duu la proposició del Grup Parlamentari del PSM, i donar-hi suport d'una manera decidida, perquè pensam que són tota una sèrie d'aspectes justos i correctes.

Una vegada dit això, a mi m'agradaria fer un comentari amistós cap al grup que proposa pel que fa a l'exposició de motius, que té, entenc jo, el segon paràgraf un contingut clarament nacionalista quan diu "reforçar la percepció que els parlants tenen de la vitalitat del propi país, la qual cosa contribueix a l'enfortiment, la cohesió...", etc., etc.; és un plantejament lògic que es faci des d'un partit nacionalista, però jo voldria dir -i no només pel que pugués significar al nostre grup sinó a altres- que aquell que no se senti especialment nacionalista, com per exemple és el meu cas -en qualsevol cas tampoc nacionalista espanyol, ni de lluny- que la defensa de la llengua es pot fer des de plantejaments nacionalistes, evidentment, i des d'altres plantejaments, i jo crec que es pot fer i s'hauria de fer, i que com ha dit el grup ho proposava seria bo que sobre això hi hagués una unanimitat, perquè tots els punts que es proposen ja he dit que són absolutament lògics

i raonables perquè pensam que l'Estat realment ha de defensar totes les llengües de l'Estat, no ha de procurar que predomini la que és majoritària, sinó que les altres llengües que són territorialment i en quantitat de parlants són minoritàries també són llengües de l'Estat, i aquí l'Estat té unes obligacions, i voldria també remarcar això d'obligacions: no és que sigui una concessió graciosa que pugui fer o no pugui fer i, per tant, si hi ha una televisió que és pública, que és de tots els contribuents de l'Estat, si hi ha una ràdio que és pública ha d'atendre aquestes qüestions i, per tant, tendran absolutament el nostre suport.

També coincidim en el fet que en aquest parlament s'han fet diverses proposicions que es poden aprovar per majoria o per unanimitat i que a vegades no ens fan massa cas. He de dir que tenc dubtes també que si això s'aprova des del Govern central els que tenen la responsabilitat sobre aquests temes, en facin..., sobretot en alguns aspectes. I jo no seria, no és per posar-se especialment pessimista, però no tendria tan clar que la Constitució espanyola sigui tan bona com ha de ser per defensar les llengües que no són la llengua castellana, perquè aquí se cita un punt de la Constitució, quan parla del respecte al pluralisme de la societat espanyola, però també la Constitució espanyola diu una altra cosa que vull citar en aquest moment pel que fa referència a rebre emissions d'altres comunitats que no són la nostra comunitat autònoma, però que tenen la mateixa llengua en comú. Si la Constitució espanyola es va veure en la necessitat, els redactors, de posar un article que jo entenc que anava especialment adreçat als països catalans en contra d'aquest concepte, que era la prohibició de federacions, tenc dubtes, sincerament, que avui en dia pugui haver-hi des del Govern central la voluntat que els instruments estatals també serveixin per transmetre la programació i les coses que tenim en comú, que es fan en la mateixa llengua, dins el conjunt dels Països Catalans. Crec que hi ha recels cap a aquest concepte i que això serà difícil, la qual cosa no vol dir que no sigui absolutament just, entenem, des del nostre punt de vista.

Però, clar, l'Estat en el seu conjunt entenem que no ha fet fins ara esforços per reconeixement lingüístic de la llengua catalana en tot el seu àmbit i, fins i tot, en aquests moments que hi ha qui té aspiracions -sembla ser- de governar a Madrid i està promocionant (...) Lingüístic, no sé si em surt la paraula, en fi, la divisió dins l'àmbit de llengua i cultura catalanes, idè això serà complicat. Deixar-ho constar, simplement, fer-ho constar perquè crec que són dificultats reals que hi ha: manca de sensibilitat de dirigents o de certs dirigents estatals, i que segurament no bastarà que hi hagi una proposició no de llei aprovada en aquest parlament sinó que és un problema molt més ample en què s'haurà de continuar insistint.

Però en fi, ja per acabar, com que tots els punts que es proposen d'acord pensam que són molt correctes, tenen, evidentment, el nostre suport. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Per part del Grup Parlamentari Socialista el Sr. Pons té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, senyores i senyors diputats, els pobles que tenen dues llengües, que normalment els haurien de dir bilingües encara que no ho siguin, crec que podem partir d'una situació d'avantatge de cara a un futur en un món cada vegada més complicat allà on diferents cultures tendran la necessitat de conviure dins molts d'indrets de l'Estat, dins molts d'indrets d'Europa. Però quan aquesta situació és de bilingüisme només de nom, però no ho és de fet i es parteix d'una situació de diglòssia, i hi ha una de les llengües que no s'utilitza en totes les manifestacions que té la ciutadania com a tals ciutadans, aleshores aquestes manifestacions de defensa de la llengua es converteixen en una necessitat si volem que en aquest procés llarg, que és un procés llarg el d'arribar al bilingüisme efectiu, aquestes petites passes, encara que sembli que siguin petites són les que ajudaran a fer normal el que és normal en aquesta terra.

No era normal el que jo vaig viure, de pensar i utilitzar el català de Menorca per viure, per a relacions amb les amistats en el meu poble i amb la família i haver d'expressar-me forçosament amb el castellà, tot i que la llengua castellana és maca, per poder accedir als elements d'instrucció i de cultura. Per açò l'esforç, a partir d'una llei de normalització lingüística o la incorporació del català sense perdre la nostra parla, que és una part de la nostra riquesa, a l'escola i al màxim de manifestacions de la vida té importància, i dins aquesta importància creim que és allà on s'han d'emmarcar la proposició no de llei que presenta el PSM-Entesa Nacionalista.

Aquí hi ha dos factors importantíssims, primer de tot quin és el paper a jugar pels mitjans de comunicació, televisió i ràdio, bàsicament, sobretot les públiques; les privades tenen altres motivacions i hi ha un fet econòmic que predomina per damunt de les manifestacions culturals o la qualitat dels programes emesos, tant en televisió com en ràdio, però la televisió pública, des del nostre parer no té tant una missió de beneficis econòmics com de respondre a una necessitat de plantejaments culturals i de necessitats culturals que tenen els diferents pobles que viuen en aquest estat, en aquest país, i aquí devora és allà on creim que és positiva la possibilitat de recuperar sobretot Ràdio 4 o una ràdio nacional que emeti des de les Illes; quan dic les Illes faré accent en el plural sense per açò fer una invasió a portaveus agosarats que defensen la presència d'Eivissa i Formentera, però sí que sigui una ràdio que (...) o que tracti problemes que tenen plantejats totes les illes en general, però també alguna illa en particular. Si açò fos possible seria un enriquiment, no solament de llengua, sinó donar-nos a conèixer una amb l'altra i compliria una funció importantíssima de cohesió de comunitat autònoma.

Segona. La difusió de les pel·lícules és un problema econòmic, és un desig lloable i per açò el votarem a favor, a pesar que en aquesta matèria som bastant escèptics, perquè és

un fet econòmic, que tenim notícies, almenys del posicionament de la Generalitat catalana en tant potser subtítols és molt més possible que no la carestia que suposen totes les pel·lícules doblades al català, moltes vegades en català barceloní més que català estàndard, aquest fenomen que encara no existeix a les tres comunitats i a un estat, Andorra, que parlen la nostra llengua.

I per últim hi ha a dins un fet. En el punt 1.2, quan diu "recepció de la programació generalista en llengua catalana produïda pel centre de Sant Cugat", convé recordar que aquesta discussió estrambòtica de la unitat de la llengua encara roman, perquè no hauria de ser tant només Sant Cugat com qualsevol producció que es produís a qualsevol de les comunitats autònomes o d'Andorra, o d'aquest estat andorrà, que pogués produir elements de ràdio o de televisió o de cinema amb una llengua que considerem tan nostra com la poden considerar els que viuen en una altra comunitat.

Dins aquesta lluita, que és llarga, que tardarem anys a arribar a una situació de bilingüisme efectiu, perquè la penetració dins el món de la indústria, el comerç, sobretot dels negocis, és problemàtica, i dins la Justícia i altres manifestacions de la vida pública, però si açò fos possible, si fos possible arribar al fet que aquestes intencions que exposa el PSM-Entesa Nacionalista en aquesta proposició no de llei s'aconsegueixin, crec que seria prou, seria una passa endavant important perquè legalment fos o pràcticament fos normal el que s'ha convertit normal en aquestes illes, i és poder parlar i poder escriure, poder llegir i poder escoltar qualsevol fenomen parlat en la nostra llengua, o escrit en la nostra llengua.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. I per acabar aquest torn de fixació de posicions, per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Marí.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, em pensava que veníem aquí a sentir parlar de la problemàtica que ha sortit entre Televisió Espanyola i el Govern d'aquesta comunitat, i també dels problemes de Ràdio Nacional, però veim que escoltam intervencions que ens recorden un lloc on és el Parlament de les Illes Balears com pot ser la reforma de la Constitució, o també venim aquí a escoltar unes lliçons, molt bones, per cert, de la problemàtica lingüística, de la unitat de la llengua, etc., però en fi, cadascú és molt lliure de parlar del que vulgui i jo també ho faré en nom del meu partit d'allò que estim adient.

I, senyores i senyors diputats, és difícil tractar de convèncer l'ens Radiotelevisió Espanyola de la necessitat de l'ampliació quan les institucions d'aquestes illes, que són les primeres que haurien de vetllar per la promoció de la nostra llengua, són les que no tan sols no promouen res, sinó que a més boicotegen el que havia estat un gran avanç com era el conveni anterior.

Aquesta moció del PSM entenem nosaltres respectuosament que és tan sols un acte exterior per netejar-se les mans després d'haver-se carregat aquest govern aquest conveni, deixant les Balears sense una programació pròpia i el que és tan greu mateix, alguns treballadors al carrer.

Hi ha altres comunitats espanyoles que no segueixen, evidentment, el camí de la nostra i que tenen firmats convenis que oscil·len entre els 100 i els 400 milions de pessetes. Basta recordar Galícia, Múrcia, València, Navarra, i en aquests moments estan en estat de negociació avançat Cantàbria i Astúries, i és curiós, senyores i senyors diputats, que un partit com el PSM, que rebutja tot el que fa referència a Espanya, vulgui precisament que sigui l'Estat el responsable i pagador de les hores d'emissió en llengua catalana de Radiotelevisió Espanyola i no vulgui asseure's a dialogar malgrat les cartes que s'han creuat el director de centres regionals de Madrid i també el Sr. Jordi Bayona, director general d'Informació de Presidència del Govern balear. Amb aquest creuament de cartes es veu claríssimament la voluntat del Govern de continuar col·laborant i d'obrir les portes per a un enteniment.

Després de la ruptura del conveni per part del Govern i amb la finalitat de mantenir, en la mesura del possible, el màxim d'emissions territorials, s'han negociat convenis de col·laboració en la producció de programes amb l'Ajuntament de Palma, que col·laboració amb els programes Esports i A Recer, que s'emeten els dilluns i els dimecres de 20,30 a 21 hores per la 2; amb el Consell de Mallorca hi ha una col·laboració amb el programa Al Trot, que s'emeten els dimarts a les 20,30 hores, i s'ha arribat a acords amb el Govern per fer el programa 2002, informatiu setmanal de caràcter econòmic i turístic, que s'emetrà els dijous a les 20,30 hores, i el programa Tribuna, que s'emetrà en principi també els dijous de 19 a 20 hores.

Sembla estrany, idò, senyores i senyors diputats, que el Govern que presideix el Sr. Antich i al qual donen suport tots els partits que avui estan aquí, menys, com és lògic, el Partit Popular, hagin volgut fer *borrón y cuenta nueva*, com es diu en castellà, i no hagi volgut que la veu de la nostra llengua catalana arribàs a tots els racons de la nostra comunitat per tal que aquesta llengua sigui emprada cada dia més, i pocs mitjans arriben més a la societat que la televisió.

Pel que fa a la recepció dels continguts elaborats al centre de Sant Cugat a Catalunya, es tracta d'una programació que s'emeten pràcticament a la mateixa franja horària que tenia el centre de Balears amb el conveni, és a dir, de 19 a 21 hores, amb alguna ampliació fins a les 21; són continguts molt propis de Catalunya, la qual cosa faria molt complicada la identificació de l'espectador de Balears amb aquests continguts. Cadascú a casa seva i Déu a casa de tots, i a més, si algú vol connectar no té cap problema ni un. A més s'ha de dir que a Catalunya s'han emès programes produïts a Balears: la sèrie Icària, 13 capítols d'imatges aèries sobre tots els pobles i viles de les Illes Balears, i tenen previst l'emissió de les sèries Menorca i Mar Aventura, les dues també de 13 capítols de mitja hora. Com pot ser que el Govern de la nostra comunitat hagi volgut rompre aquest camí que s'havia iniciat i que tan sols bons fruit donava per a la

recuperació de la nostra llengua? Per contra, el centre de Balears va emetre, aprofitant l'avinentsa de les festes de Nadal, un programa d'una hora produït a Catalunya; era el resum d'una competició en què prenia part gent de les Balears, però aquesta emissió provocà una protesta del Consell Assessor de Radiotelevisió a les Balears per haver-se emès una producció aliena en el temps de desconnexió previst al conveni de col·laboració per a l'any 2000.

Quant el punt segon d'aquesta proposició no de llei, s'ha de recordar que la supressió de Ràdio 4, és va a portar endavant per part del Govern del PSOE i en contra del Partit Popular, com va quedar de manifest amb anteriors debats que vàrem tenir en aquest mateix parlament i dels que jo només en llegiré un, que diu: dissortadament l'any 1991, com tots coneixem Ràdio 4 Balears, va desaparèixer per una decisió de Radiotelevisió Espanyola. Recordem que parlam de l'any 1991. Malgrat la voluntat del Partit Popular, favorable a la recuperació de les emissions de Ràdio 4. S'ha de tenir en compte que qualsevol tipus de variació en l'estructura de Ràdio Nacional, està supeditada en aquests moments als acords amb la Societat Espanyola de participacions industrials, que el Sr. Proposant estic segur que coneix, tal com hi figura a la llei d'acompanyament dels pressuposts del 2001, sobre el pla de futur de l'emissora pública.

Mentre el Partit Popular vol recordar que en aquests moments la programació de Ràdio Nacional a Balears es fa íntegrament en català, Ràdio Nacional a Balears és l'única emissora de tot Espanya que emet tota la seva programació en la seva llengua pròpia, català, a diferència de València, Navarra, País Basc, Galícia i Catalunya, que tenen tota la programació de Ràdio 1 i Ràdio 5 en castellà. Amb la finalitat de pal·liar la falta de Ràdio 4, fins que arribi a un acord definitiu sobre la seva restauració, Ràdio Nacional a Balears, ha optat per anar augmentant la programació pròpia en català, mitjançant una política de desconnexions de la programació nacional, en la freqüència modulada de Ràdio 5. D'aquesta manera s'han posat en marxa nombrosos programes sobre esport en català, parlament, natura, medi ambient, grups socials desfavorits, etcètera.

Per tant, no obstant tot el que acab de dir, el Partit Popular vol votar a favor d'aquesta proposició, perquè respon a allò que sempre hem dit i sobretot és un fet que aquest grup, quan tenia la responsabilitat de governar, com es pot comprovar als butlletins de sessions d'anys enrera, quan per cert, el Partit Socialista es negava a donar-nos el que després amb un Govern popular a Madrid ha estat possible, fins que un altre Govern del Partit Socialista, al qual vostès donen suport, aquesta vegada a Balears ho ha tornat a desbaratar. No ens venguin idò a donar lliçons de cap mena, però estam segurs que vostès i nosaltres cercam el millor en la comunicació mediàtica en la nostra llengua pròpia. Però abans, si se'ns accepta, voldríem presentar un esmena *in voce*, per tal que el Govern d'aquesta comunitat segueixi o torni a reconduir les converses i s'arribi a una solució que signifiqui una participació econòmica del Govern en les programacions en català, per als seus centres de Balears. De qualsevol manera, encara que no se'ns accepti aquesta esmena *in voce* per demostrar que malgrat tot, malgrat aquesta

rentada de mans que es vol fer i aquest passar la pilota a Madrid, nosaltres hi votarem a favor.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí Tur. Hem demana la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sr. President, li deman la paraula per contradiccions. Tot i que s'ha anunciat el vot favorable, hi ha hagut prou debat i jo demanaria poder contestar algunes de les argumentacions que s'han posat damunt la taula. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

El que ens hauria d'aclarir és la seva esmena i en tot cas el senyor presentant i proposant del PSM es pogués manifestar sobre ella. La dóna per entesa Sr. Alorda? L'entén perfectament, llavors vostè s'hauria de posicionar si vol, si accepta aquesta esmena que li han fet.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. És el que precisament volia comentar i contestant aquesta proposta és el principi de la intervenció del Grup Popular, en el qual comentava que li sorprenia del que s'estava parlant en aquesta proposició no de llei, cosa que jo crec si qualcú repassa el que s'ha dit, es ceneix bastant a el que està aquí exposat en aquesta proposició no de llei, que és la que ha presentat el nostre grup, evidentment si el Grup Popular en vol presentar una altra, amb un altre abast o un altre interès, serà ell el que la defensarà i amb molt de gust nosaltres vendrem quan correspongui i direm el que en pensam.

Per part del nostre grup el primer que volíem fer és agrair, perquè pensam que en aquests temes sí que és important la unanimitat, baldament el plantejament polític puguin ser diferents, no ens agrada sentir la postura del nostre grup en boca d'un altre, perquè tenim boca abastament com per fer-la pública nosaltres, però crec que és molt important en aquests temes anar plegats com a cambra. Tot i que en aquests moments pensam que no es el debat del conveni, sinó que precisament per part del nostre grup, que va dir tot el que havia de dir sobre el conveni i era posterior a la polèmica a la introducció d'aquesta proposició no de llei, si no ho record malament. Però en qualsevol cas la postura del nostre grup ha quedat clara sempre, que l'Estat ha d'admetre i reconèixer ell mateix aquest caràcter plurilingüe de l'Estat. Hem dit, Sant Cugat ho paga Televisió Espanyola, no comprenem perquè no es pot...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Marí i Tur em demani la paraula, però faci el favor de no interrompre.

EL SR. MARÍ I TUR:

Era el que anava a fer Sr. President.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Crec que l'únic que pot interrompre deu ser el President, em dóna la impressió.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alorda, un moment per favor. Digui Sr. Marí, té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

El nostre grup entén que el representant del PSM, està entrant dins un debat i tan sols hauria de dir si està d'acord amb l'esmena si o no i punt. Després supòs que ens donarà la paraula.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí. Evidentment el Sr. Alorda esper que es pronuncii si està d'acord o no. Però si que és veritat que durant el debat vostè ha fet al·lusió a certes coses que ha dit ell i per tant, aquesta presidència li atorga un torn de contradiccions. Jo si li prec Sr. Alorda que quan acabi la seva intervenció es manifesti a propòsit de l'esmena que ha anunciat *in voce*. Recordant a la resta de grups que tothom hi ha d'estar d'acord per poder acceptar aquesta esmena, en el cas que el proponent, el Sr. Alorda es manifestés a favor. Segueixi Sr. Alorda, per favor.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Moltes gràcies. Idò en aquest punt si tenim aquest nivell de poder entrar en algun tema en les contradiccions, només apuntar l'esmena que suggeria també *in voce* el Sr. Tirs Pons, en el sentit de no només parlar de Sant Cugat, sinó de la resta de programació en llengua catalana, nosaltres no tendríem cap inconvenient, no l'acceptam en aquest moment, perquè és difícil, perquè desgraciadament Televisió Espanyola, és de la qual parlam, no dels canals autonòmics, ni dels canals estatals o la programació que hi pugui haver a Andorra, sinó de Televisió Espanyola, només s'està produint en llengua catalana en aquest moment a Sant Cugat. Pensam que s'hi ha qualsevol altra nivell d'aquest tipus és evident, hi estaríem completament oberts a que així fos.

Per l'altra banda, del que s'apuntava del plantejament nacionalista, quant a l'enfortiment de la cohesió, jo crec que el Sr. Miquel Ramon compartirà amb mi, que si canvia la paraula

país, per ciutat, podria admetre perfectament que és un argumentació per a una televisió local, és a dir, qualsevol medi de comunicació ajuda a crear uns mites, uns referents, unes referències comunes que permeten la cohesió del grup i la cohesió del grup, entenc que l'hem d'entendre com a una intel·ligència de convivència, com un catalitzador de concòrdia, de tots plegats anar en el mateix vaixell i jo crec que això no és, evidentment en cap moment contrari a les distintes pertinències que un pot sentir simultàniament i que jo crec que seran un signe dels nous temps.

En qualsevol cas, evidentment com a nacionalistes això si que ja ho tenim, és que la llengua pròpia ha de ser un d'aquests catalitzadors potents d'unió per evitar també, que tot i que hi ha distintes usos de la llengua catalana o distintes llengües dins el mateix país, n'hi hagi una que sigui realment la cohesionant. En qualsevol cas hem procurat fer una redacció, jo pens que molt assumible per a tothom i estam satisfets i contents d'aquest suport.

Respecte del fet econòmic apuntava el Sr. Tirs, ha apuntat que Holanda, Dinamarca, Escandinàvia, evidentment són estats amb llengua pròpia, més minoritzada que la catalana i tenen uns mitjans de comunicació en aquests moments amb més relleu que la que pot tenir la catalana. Per tant, demanam arribar a aquests estàndards, tal vegada no a altres, però sí en aquests que són normals dins el nostre entorn.

Per últim, jo no voldria fer polèmica amb el portaveu del Grup Popular, perquè crec que és molt important el vot positiu que s'ha anunciat d'aquesta proposició no de llei que defensam. Senzillament dir-li que creim que hem de fer pinya tots, en el sentit de demanar a l'Estat, amb independència dels convenis que hi pugui haver, demanar a l'Estat que financii ell totes les instal·lacions i tots els compromisos i obligacions que té des del caràcter plurilingüe de l'Estat. No podem admetre que tinguem la culpa els illencs de tenir una llengua pròpia. Madrid no paga res perquè Televisió Espanyola es faci en castellà i no pareix raonable que nosaltres haguem de pagar per tenir un televisió pública en llengua catalana. En qualsevol cas des del pragmatisme de l'exercici de la vida política, ens interessa evidentment qualsevol fórmula que garanteixi l'emissió i la recepció de llengua catalana en aquests mitjans de comunicació, però pens que és molt positiu que no demanem només que el *Instituto Cervantes* defensi la castellana, sinó que també l'Estat participi amb el Ramon Llull. En qualsevol cas ja dic, en positiu crec que és molt important aquest suport unànim i pertant, bàsicament agrair el suport de tots els grups i senzillament pronunciar-me en contra de tramitar aquesta esmena *in voce* del Grup Popular, perquè pens que distorsiona un poc quina és la intenció d'aquesta proposició no de llei que ara presentam i confiem que si el Partit Popular té interès en aquest debat el provocarà dins aquesta cambra i evidentment el tendrem amb molt de gust.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Esgotat el torn i acabades les contradiccions passam a la votació del text de la proposició no de llei tal i com ha estat presentada.

Senyores i senyors diputats que votin a favor.

Per tant, veig que hi ha unanimitat, no és necessari seguir la votació.

Donam per tant per aprovada aquesta proposició no de llei. I no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA